

Beszámoló

a 2026 június 8-12. közötti Határtalanul – Vendégségben a legkeletibb magyaroknál elnevezésű programról. HAT-KP-1-2025/1-000492

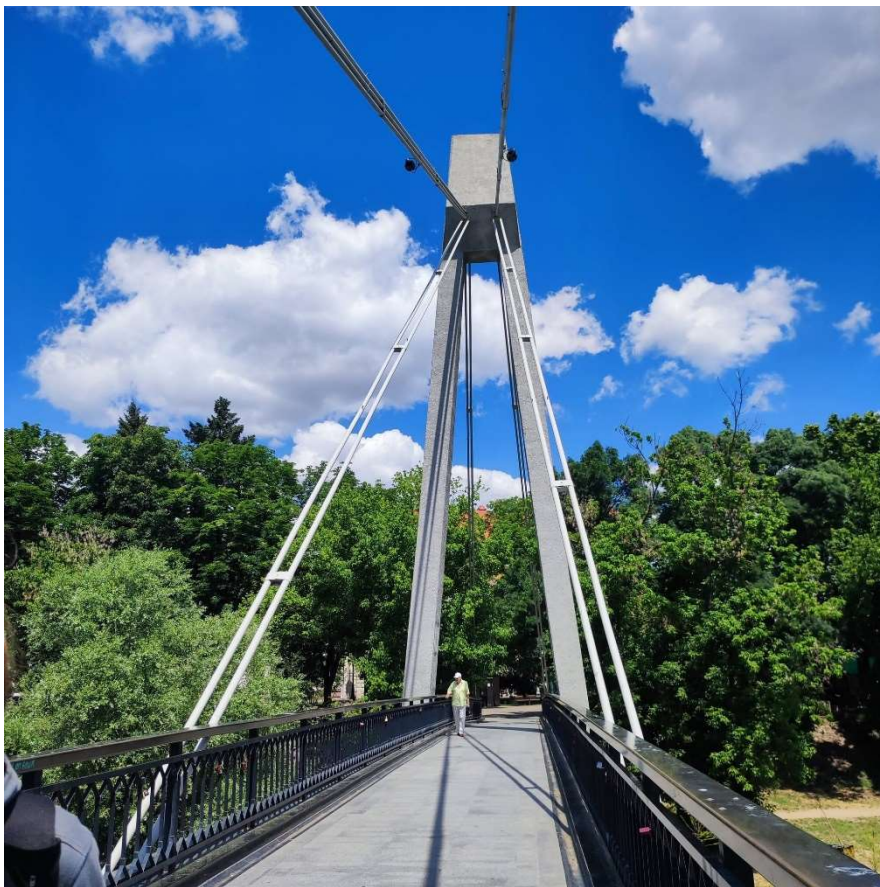
A Szent Ambrus Katolikus Általános Iskola pataki, és a borsosberényi Szent Márton tagintézmény 7. osztályos tanulóinak kirándulásáról.

Elindultunk szép hazánkból, **első nap...**

Egy rövid körút Nagyváradon, a Körös partján sétáltunk, a két parton álló épületeket csodáltuk meg, köztük a zsinagógát, a régi magyar nemesi palotákat. Fagyraltozás és felfrissülés után indultunk tovább, és már róttuk is a kilométereket.

Királyhágón rácsodálkoztunk a hatalmas hegyekre, aztán ahogy szaporodtak a kilométerek a busz kerekei mögött, egyre fáradtabban vártuk az út végét, a szállásunkat, Szentegyházát. Napközben átsuhantunk Ungon-berken, helyesebben Körösön, Maroson, Dózsa Györgyön, Parajdon, Korondon et cetera, et cetera... Nagyon kedvesen fogadtak bennünket a szentegyházi Hargita panzióban, bőséges vacsorával és szép szálláshelyekkel, kedves gazdasszony és finom étel várt minket.

Második nap...

Reggel kicsit nehéz volt felkelni, de a kiadós reggeli után ellátogattunk Farkaslakára, Tamási Áron sírjához, síremlékéhez, és megnéztük a Trianon emlékművet is. Onnan Szejkézfürdőre mentünk, Orbán Balázs, a "legnagyobb székely" sírjához, neki köszönhetjük a Székelyföld leírása című könyvet. A sírhoz csodálatos, muzeális értékű székelykapukon keresztül vezet fel az út.

Aztán Székelyudvarhely főterét csodáltuk meg és a középiskolákat, amiből 11 van a városban (pl. a „REFI”, Tamási Áron Gimnázium, a „PEDA”) ahol magyarul, az anyanyelvükön tanulhatnak a gyerekek. A Nemzeti szoborparkban megnézhattuk Csaba királyfi és más magyar híresség szobrát, köztük egy névtelen szobrot, amit a közösség Wass Albert szobraként emleget. Udvarhelyet a Székelyföld legfontosabb városának tartják sokan, nem ok nélkül.

Innen tovább utaztunk Csíksomlyóra. A kegytemplomban imádkoztunk, és a csíksomlyói Szűzanya szobrához járultunk. A borvizes forrásnál hűsítettük le magunkat, és a „barátok feredőjében” pihentünk. A borvíz közkincs, mindenki szabadon használhatja, szénsavassága, vasassága egyedi ízvilága a Székelyföld kincsévé teszi.

Előttünk a Hargita háttorzonogató, lenyűgöző látványa fogadott az utunk során, a fotók nem tudják visszaadni azt amit láttunk-érezttünk.

A Borospataki Skanzenben a sok régi házról, tárgyakról annyi fénykép készült, hogy alig tudok válogatni közülük.

A szállásunk Gyimesközépleken (Hidegség) a fiúknak a Panoráma hotelben, a lányoknak a Györgyicze vendégházban volt.

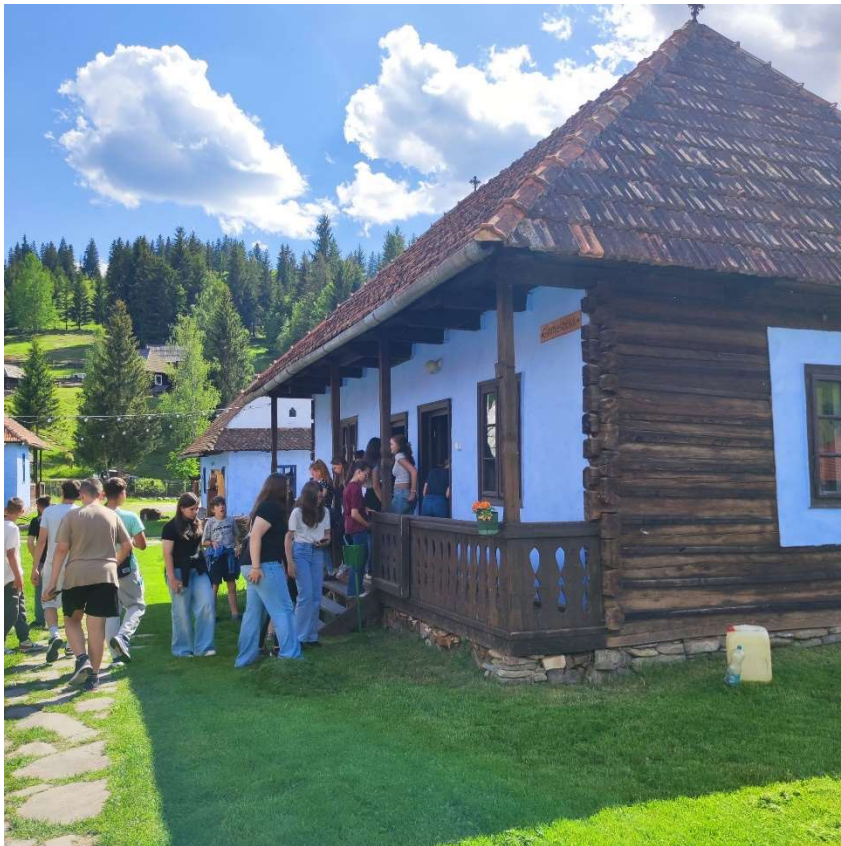
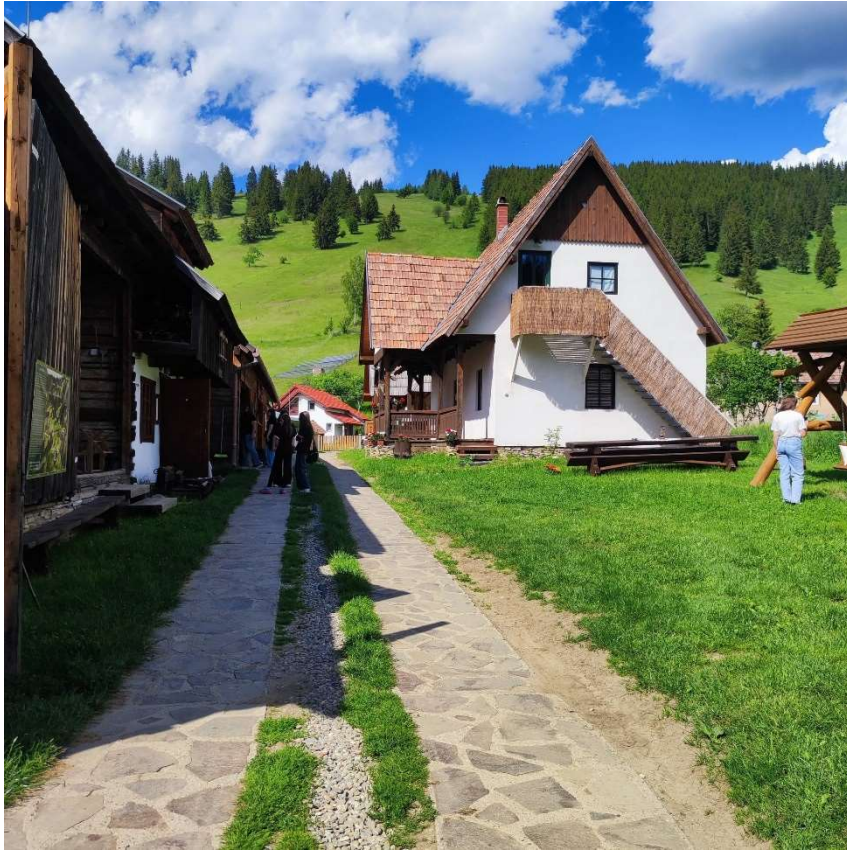

Harmadik nap...

Gyimesbükkön az 1000 éves határnál megnéztük a felújított Rákóczi várat, a Kontumáci kápolnát, és a Karanténházat.

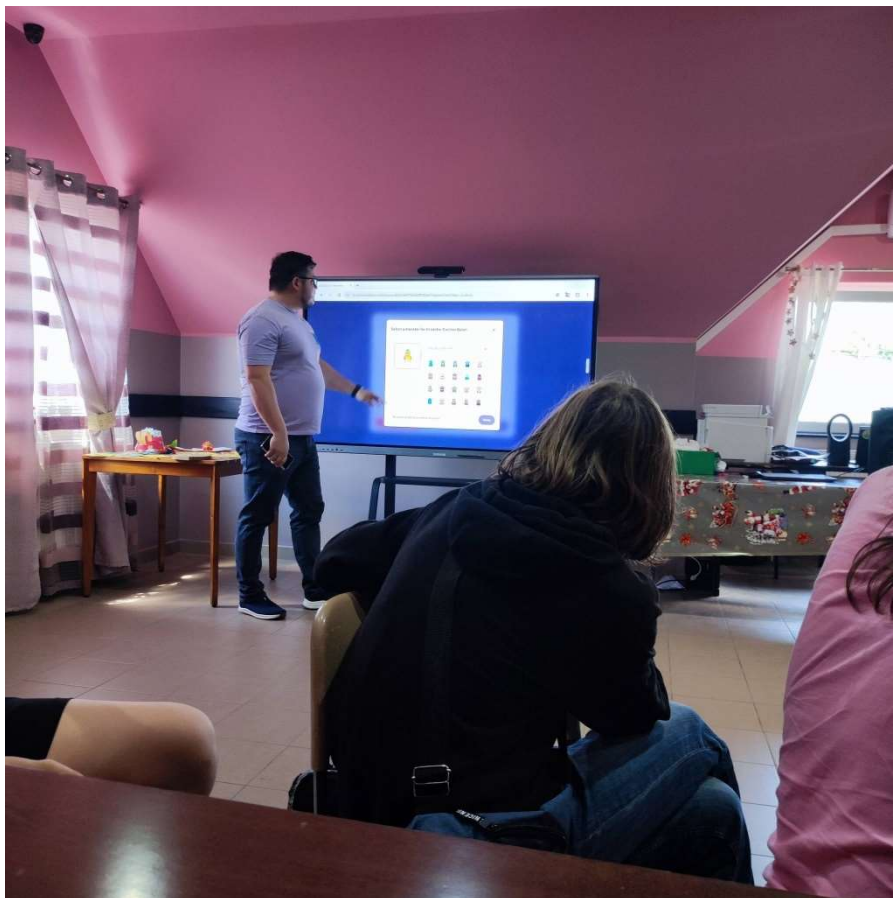
Utunkat folytatva megérkeztünk Moldvába, Bákó megyébe, Bákó városába, ahol a Magyar házban kaptunk egy kis bemutatót a csángók életéről, illetve a Magyar ház munkájáról.

Klézsén a Magyar házban csángó gyerekekkel találkoztunk, akik épp egy magyar-órán vettek részt, hiszen a folyamatos magyar nyelvet nekik tanulniuk kell, főképp, ha odahaza netán több a román szó, mint a magyar. Tanáraik kitartóan, türelemmel oktatják őket. Utánuk jöttek a középiskolások, és egy kis előadást tartottak moldvai csángó táncokból, dalokból, s bemutatták csodás népviseletüket. Élő zenére táncoltak, egy furulyás, egy hegedűs és egy kobzos zenész kísérte őket. Az előadásuk végén páran csatlakoztunk a körtáncba.

Utunkat folytatva a lányiki táborközpontba érkeztünk meg, itt is szálltunk meg, és egy nagyon jó kis táncházban találtuk magunkat Kádár Elemér néptánckutató, néptáncoktató jóvoltából, aki a helyi építkezésről is sokat mesélt és bemutatta a tábor területén álló tájházat. Szállásunk Lányikon faházakban volt, de maga a tábor nagyrészt modern épületeivel már európai színvonalú tánc tábor-központ. Sok magyarországi zenész, néptáncos tölti errefelé a nyarat, oktatnak, zenélnek, táncolnak, jól érzik magukat.

Negyedik nap...

Az Ojtozi-szoroson át visszatértünk Erdélybe. A Sósmezei katonai temetőt látogattuk meg először, utána Kézdivásárhely szépségeit néztük meg, hangulatos, régi központjában barangoltunk egy keveset, süteményeztünk, az árnyas főtéri parkban hűsöltünk, megnéztük Gábor Áron ágyújának másolatát. Innen Alsócsernátonba tartottunk, hogy a Haszmann Pál múzeum gyönyörű, izgalmas anyagát megismerjük. Maga a múzeum anyagának megtekintése egy egész napos elfoglaltság lenne, hiszen annyi régi gép, épület, kiállítási tárgy van itt, amit „okával” csak órákon át lehetne megismerni igazán.

Eresztevényben tisztelegtünk Gábor Áron emlékművénél. Aztán ellátogattunk Sepsiszentgyörgyre is, ahol a város, a régió legszebb parkjában sétáltunk. Ezután a kis pihenő után újra felpattantunk (kis túlzással) buszunkra, hogy némi tekergés után megérkezzünk Bikfalvára a Mókus panzióba. Bikfalva eséllyel pályázik a világörökség címre, ugyanis ősi fáival, és több mint 30 kismemesi udvarházával ritkaságszámba megy. Nagyon elfáradtunk, nagyon kedvesen fogadtak minket nagy szeretettel, és egy finom vacsorával. Holnap indulunk haza. (Már holnap indulunk haza?)

Ötödik nap...

Hazautazunk, elhagyjuk a Székelyföldet, de előtte még... Prázsmár nagyon izgalmas hely, egy igazi erődtemplom, ahová az ellenség elől a városbéliek családotól be tudtak húzódni, és mindenkinek ugyan szűkös, de biztonságos lakhelye volt. Az idegenvezetőnkől, Márton Tündétől itt elbúcsúztunk, és innen a busz már csak hazafelé vitt bennünket, kisebb megállókkal pihenőhelyeken és benzinkutaknál. Előző este és ezen a nap reggelen is esett az eső, ám a magas hegyek tetején havazott!! Így mi júniusban a saját szemünkkel havat is láthattunk a Kárpátok tetején. Este tíz órára értünk haza, életre szóló élményekkel megrakodva. Köszönjük a programot a szervezőknek, a buszsofőrjeinknek (Heim Busz Kft.) a kitartó és fáradtságos munkát, és a Csillagösvény Utazási Iroda munkáját is.

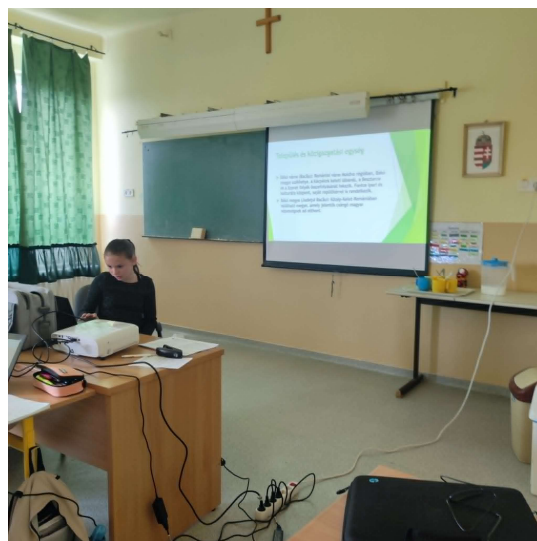

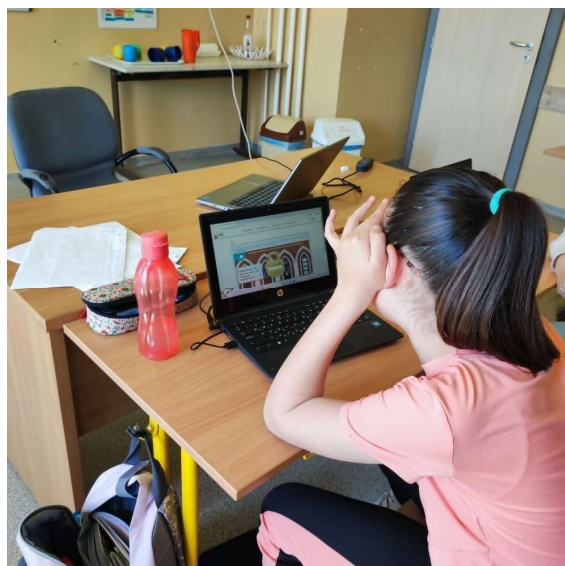
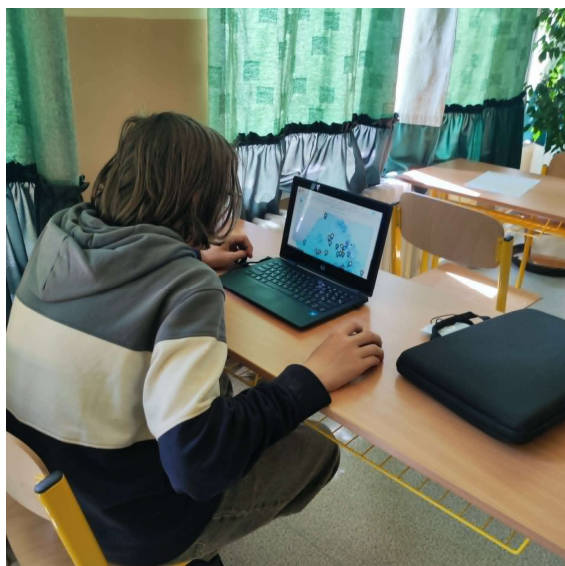

Előkészítő óra a Magyarság házában

Ismeretgyűjtő és előkészítő órák az iskolában

Útibeszámoló a Szent Ambrus Iskolában felsősöknek, alsósoknak, külön-külön.

Nemzeti összetartozás napja, kiegészítés az előkészítőhöz.

(Készítette: Krasznainé Konczili Éva tanár)